

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16CoP/63/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6414207236
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6414207236.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a sudcov JUDr. Alexandra Mojša a JUDr. Ivica Hanuskovej, v právnej veci starostlivosti o maloletú Z. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom ako matka, maloleté dieťa zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Štiavnica, pracovisko Žiar nad Hronom, dieťa rodičov H. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. O. XXX a K. G., nar. XX. XX. XXXX, t. č. Ústav pre výkon trestu odňatia slobody Leopoldov, PS 7/7, o návrhu otca na zníženie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 4P/47/2014-8 zo dňa 09. 07. 2014, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol návrh otca maloletej Z. G. na zníženie vyživovacej povinnosti u maloletej zo sumy 50,- EUR na 20,- EUR mesačne.

Otec odôvodnil návrh na zníženie výživného tým, že je vo výkone trestu odňatia slobody a že jeho zdravotný stav vyžaduje prísnu diétu, s čím sú spojené nemalé výdavky. Matka maloletej a kolízny opatrovník navrhli návrh otca zamietnuť. V odôvodnení rozhodnutia okresný súd uviedol, že o vyživovacej povinnosti otca bolo rozhodnuté rozsudkom sp. zn. 4C/113/2011 dňa 18. 07. 2011. Okresný súd potom konal o návrhu otca na zníženie výživného v konaní sp. zn. 6P/12/2013, v ktorom dňa 18. 11. 2013 návrh otca zamietol, pretože tá skutočnosť, že je otec v súčasnosti vo výkone trestu odňatia slobody a je obmedzená jeho možnosť dosahovať zárobok, je spôsobená výlučne jeho subjektívnym konaním, na ktorú nie je možné v zmysle § 75 ods. 1 Zákona o rodine prihliadať.

Na právne zdôvodnenie okresný súd uviedol § 78 ods. 1 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine.

Vo včas podanom odvolaní otec okresnému súdu vytýka nesprávne posúdenie veci a použitie zákona. V odvolaní znova poukázal na svoj zdravotný stav. Zhoršeniu jeho zdravotného stavu môže zabrániť, požadované výživné sa zníži na sumu 20,- EUR mesačne. Okresnému súdu vytýkal tiež nezrozumiteľnosť odôvodnenia rozhodnutia, ktoré vychádzalo z hypotetických úvah, že otec vykonáva trest za neplnenie si vyživovacej povinnosti, čo nie je pravda. Pre okresný súd bolo postačujúce to, že otec je vo výkone trestu, bez prihliadnutia na skutočnú situáciu jeho osoby a vážnej nevyliciteľnej choroby. Navrhol rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca so znížením výživného nesúhlasila.

Kolíznym opatrovníkom sa k odvolaniu otca nevyjadril.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, odvolanie prejednal v rozsahu danom ust. § 212 ods. 2, písm. a) OSP a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 1, 2 OSP napadnutý rozsudok podľa § 219 ods.1 OSP potvrdil ako vecne správny.

Podľa § 62 ods.1 zák. č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o rodine“), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Podľa § 62 ods. 2 obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Podľa § 62 ods. 5 výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 78 ods.1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd síce na stručné, ale jasné dôvody uvedené v rozhodnutí okresného súdu poukazuje a stotožnil sa s nimi v zmysle § 219 ods. 2 OSP.

Okresný súd vykonal dokazovanie vo veci v potrebnom rozsahu, vykonané dôkazy správne vyhodnotil podľa § 132 OSP a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil podľa § 157 ods. 2 OSP.

Okresný súd urobil správny záver, že nie je možné považovať za zmenu pomerov na strane otca maloletej XX. jeho tvrdenia uvedené v návrhu zo dňa 04. 06. 2014 a 15. 06. 2014, v ktorých požadoval zníženie určenej vyživovacej povinnosti z dôvodu, že ako silný diabetik si 4 x denne pichá inzulín a platí si za pobyt, v ktorom sa nachádza a ďalej, že matka maloletej s otcom písomne ani osobne nekomunikuje.

Okresný súd rozhodol o predošlom návrhu otca na zrušenie vyživovacej povinnosti k maloletej Jenifer rozsudkom č. k. 6P/12/2013-36 z 28. 11. 2013, ktorý mu bol doručený 16. 12. 2013. V tomto konaní otec odôvodňoval zrušenie vyživovacej povinnosti tým, že s ním matka maloletého dieťaťa nekomunikuje a odopiera mu právo na informácie o maloletej. Otec v novom návrhu, ktorý podal o pol roka neskôr, uviedol ako dôvod zníženia vyživovacej povinnosti svoj nepriaznivý zdravotný stav. Svoje tvrdenia o zdravotnom stave a o nákladoch na liečbu však nepodložil ani lekárskymi správami a potvrdeniami, ani uvedením ošetrojúceho lekára alebo zariadenia, kde sa liečbe doteraz podroboval, aby mohol potrebné dôkazy zaobstarať súd a posúdiť tak hodnovernosť tvrdení otca, čomu nesvedčilo ani to, že vo svojich predošlých návrhoch svoj zdravotný stav ako dôvod na zníženie výživného vôbec neuvádzal.

Odvolací súd dodáva, že otec požadoval zníženie výživného v rozpore s právnou úpravou v § 62 ods. 3 Zákona o rodine v spojení s § 5 ods. 6 zák. č. 601/2003 Z. z. o životnom minime a Opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny č. 186/2013 Z. z. o úprave súm životného minima. V čase, kedy súd konal o jeho návrhu, bola suma životného minima na zaopatrené nepľnoleté dieťa 90,42 EUR, pričom

konajúci súd nemôže určiť podľa uvedenej právnej úpravy výživné v sume nižšej ako je 30 % sumy životného minima, čo zodpovedá sume 27,13 EUR.

Pokiaľ sa otec v skutočnosti dožaduje toho, aby mu matka posielala pravidelné informácie o ich dcére otec môže svoje rodičovské práva uplatniť návrhom na začatie konania, v ktorom uvedenie, aké informácie (o aktivitách, zdravotnom stave, škole a školských výsledkoch, alebo bydlisku dieťaťa) a ako často požaduje. V takom konaní súd posudzuje ustanovenia § 24, § 28 Zákona o rodine.

V súvislosti s tvrdeniami, ktoré pre zníženie vyživovacej povinnosti uviedol otec, je rozhodnutie okresného súdu po skutkovej a právnej stránke vecne správne a odôvodnené. Na subjektívne dôvody na strane otca, ktorý je vo výkone trestu odňatia slobody ani na nepodložené tvrdenia o jeho zdravotnom stave nebolo možné prihliadať ako na odôvodnenú zmenu pomerov, ktorá by mala za následok zmenu rozhodnutie o vyživovacej povinnosti otca.

Rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.